

כל הכלים פרק שבעה עשר שבת קכד.

עין משפט גזר מצוה

יא א מיי פכיו מהלכות
שבת הלכה זו סמך לאוין
קה טושע' אר"ח סימן שיג
ספ"ק א:
יב ב ג מיי פכיה שם
הלכה ג סמך שם
טושע' אר"ח סימן שח
ספ"ק ד:
כ ד מיי שם טושע' שם
ספ"ק ג:
כא ה מיי פ"ד מהלכות
י"ד הלכה זא טור
טושע' אר"ח סימן מקב
ספ"ק ז:
כב ו מיי פכיה מהל' שבת
הלכה ו טושע' אר"ח
סימן טז ספ"ק ז:
כג ז מיי פכיה מהלכות
י"ד הלכה ח טור
טושע' אר"ח סימן מקכא
ספ"ק ח:
כד ח טושע' אר"ח סימן
שלח ספ"ק ז:
כה ט מיי פ"ד מהלכות
י"ד הלכה ט טור
טושע' אר"ח סימן מקכב
ספ"ק ט:
כז ט טושע' אר"ח סימן
שלח ספ"ק ז:

הא ר"א. ההיא דל"ן זין^א אע"ג^ב
דצ"ק דמגילה (דף י:)^ג דייקין
עלה הא לענין מכשירי אוכל נפש זה
זה שוין וקאמר מתני' דלא כרבי
יהודה^ד ור"א סבירא ליה כר"י ועדיפא^ה
מדריצי יהודה כדאמר רביס מולין
(לקמן דף קז:) איכא למימר דההוא
תנא סבר לה כותיה צדאד^ו דגרינן
י"ט אטו שבת ופליג עליה דמכשירין
ועוד יש לומר דל"ן זין דצ"ק דמגילה
מייירי צמילי דאורייתא וזין זין דהכא
היינו דתנן דצמילין (בבב"ב דף יז:)^ז דמייירי
צמילי דשבת ואינו מענין אחד מדע
דהכי פריך עלה צ"י משילין דפרכי
הכא דשמעתא ולא פריך צ"ק דמגילה
והא דדייק התם הא לענין מכשירין זה
זה שוין לא דייק צפיק משילין:
הא

ידו על כסף חזרו. דלא מטלטלי מקלות: גלוסטרע דתנן רבי יהושע אומר נגר שיש צלאשו גלוסטרע. שראשה עז ורחוי לרוך צו שום ונועלין צו דלת: שומטה מפחה זה וסולה חצברו. ואע"ג דלרין לגופו לתלותו חצברו ולנועלה צו שומטו ע"י גריעה אכל טלטול גמור לא ואע"פ שמלאכתו להיתר לא שרי ליה לזוך גופו: מדוכה הא דאמרן. לעיל [קכג:] אע"ג דשנייה רבא לעיל מחמה ללל ואביי שנייה לזוך מקומו שנייה דחיקי ניהו אלא קודם התרת כלים נשנו: קניס טעמא מאי. מסדרין אותם דמערבה: משום איעפוש. דלא סמכין איכא ומשום ההוא פורתא שהשנה מתעכבת בלא קניס מגילי שבת לשבת והסדרה משבת למו"ש לא מיעפשי: דר"א. מניח ידו על כסף חצירי: שאינה מעורבת. שהרבה שבת פתומים לה ולא ערבו דכלים שבתו צתמים אסור להוליאן לחצר ושבתו צתמר מותר לטלטלין צתמר שהחצר כולו רשות לעצמו הוא הכתים מיוחדים לכל איש צימו: פוך הפחה. שנטל הנגר משם: וקא מטלטל מנא דניס צתמר. הלכך שומטה אין לטלטול מן הדך היא אכל טלטול גמור לא: מדוכה רבי צתמים היא. דאמרן בעירובין (דף לה.) אפילו טלית ואפי' תרווד אין יטלין אלא לזוך תשמיש המיוחד: מתני' ה"ג דמתניין כל הכלים יטלין לזוך כו': גב' מאי לזוך ומאי שלא לזוך אמר רבא כו'. לזוך דהיינו תנא קמא היינו דבר שמלאכתו להיתר ומטלטלו לזוך גופו: שלא לזוך דבר שמלאכתו להיתר ומטלטלו להיתר ומטלטלו שלא לזוך לזוך גופו אכל כריך למקומו: ודבר שמלאכתו לאיסור לזוך גופו. הוא דאיסתראי אס כריך לו למלאכת היתר אכל שלא לזוך גופו ואע"ג דלרין למקומו לא. ורבה לטעמיה דאמר לעיל (דף קכג:) גבי קורנס של נפחים נמי מותר לזוך לזוך גופו: א"ל רבא כו' אלא אמר כו'. ולרבה דמוקי אליבא דרבי נחמיה ללזוך גופו ולזוך מקומו מותר ע"כ האי לזוך גופו כגון שזה התשמיש מיוחד לו דמניח לקמן צפיק חצית (דף קמז.) רבי נחמיה אומר אפילו תרווד ואפילו טלית אין יטלין אלא לזוך תשמיש וזוך מקומו נמי לרבה כזוך גופו ותשמישו דמי ולרבה זוך גופו הוא דשרי רבי נחמיה ודוק לתשמיש המיוחד לו וצין לרבה וצין לרבה דוקא דבר שמלאכתו להיתר אכל דבר שמלאכתו לאיסור אפילו לזוך גופו לא שרי רבי נחמיה דהאי זוך גופו לאו תשמיש המיוחד לו הוא אליבא דרבי נחמיה. דאמר דבר שמלאכתו להיתר לזוך מקומו לא: הני קערות. לאחר אכילה היכי מטלטלי להו לסלקן מלפנינו: ואם לאו אין מטלטלין אופה. צלמא לרבה כגון דל"ן כריך לגופו (ואלא למקומה) אלא לדיך דאמאי: וכן דילג. אוקימנא צמכת צילה וכן הדלת אין סומכין בצקתם. וציו"ט קיימי: והא דקטע ציו"ט מלאכה להיתר היא. דלהסקה חזי וקיימא וקאמר לטלטלה לזוך גופו למלאכה אחרת וכל שכן לזוך מקומו: ומשני הסם (ב) טעמא כיון דצמכת צמכת מלאכתה לאיסור היא בגג לייצן ורלה בשמים ממשמשים וצאין משילין לדרך חצובת הגג דלא טריחא מילתא דנופלין מחליהן. אלמא דלא גרינן. ופרכינן ומי לא גרינן והמתן אין צין כו': לא קשיא הא. דתנן משילין דשרי טריחא ציו"ט משום איבוד ממונן רבי יהושע היא שהסיר להעלות צתמה דהעמרה מן הצור: והא. דתנן אין צין כו' ר"א היא: דאפשר דהעמרה. דמחזי כמאן דעביד לזוך יו"ט אכל גבי משילין דליכא העמרה לדמיו להיתר לא: אין

ידו על כסף חזרו. דלא מטלטלי מקלות: גלוסטרע דתנן רבי יהושע אומר נגר שיש צלאשו גלוסטרע. שראשה עז ורחוי לרוך צו שום ונועלין צו דלת: שומטה מפחה זה וסולה חצברו. ואע"ג דלרין לגופו לתלותו חצברו ולנועלה צו שומטו ע"י גריעה אכל טלטול גמור לא ואע"פ שמלאכתו להיתר לא שרי ליה לזוך גופו: מדוכה הא דאמרן. לעיל [קכג:] אע"ג דשנייה רבא לעיל מחמה ללל ואביי שנייה לזוך מקומו שנייה דחיקי ניהו אלא קודם התרת כלים נשנו: קניס טעמא מאי. מסדרין אותם דמערבה: משום איעפוש. דלא סמכין איכא ומשום ההוא פורתא שהשנה מתעכבת בלא קניס מגילי שבת לשבת והסדרה משבת למו"ש לא מיעפשי: דר"א. מניח ידו על כסף חצירי: שאינה מעורבת. שהרבה שבת פתומים לה ולא ערבו דכלים שבתו צתמים אסור להוליאן לחצר ושבתו צתמר מותר לטלטלין צתמר שהחצר כולו רשות לעצמו הוא הכתים מיוחדים לכל איש צימו: פוך הפחה. שנטל הנגר משם: וקא מטלטל מנא דניס צתמר. הלכך שומטה אין לטלטול מן הדך היא אכל טלטול גמור לא: מדוכה רבי צתמים היא. דאמרן בעירובין (דף לה.) אפילו טלית ואפי' תרווד אין יטלין אלא לזוך תשמיש המיוחד: מתני' ה"ג דמתניין כל הכלים יטלין לזוך כו': גב' מאי לזוך ומאי שלא לזוך אמר רבא כו'. לזוך דהיינו תנא קמא היינו דבר שמלאכתו להיתר ומטלטלו לזוך גופו: שלא לזוך דבר שמלאכתו להיתר ומטלטלו להיתר ומטלטלו שלא לזוך לזוך גופו אכל כריך למקומו: ודבר שמלאכתו לאיסור לזוך גופו. הוא דאיסתראי אס כריך לו למלאכת היתר אכל שלא לזוך גופו ואע"ג דלרין למקומו לא. ורבה לטעמיה דאמר לעיל (דף קכג:) גבי קורנס של נפחים נמי מותר לזוך לזוך גופו: א"ל רבא כו' אלא אמר כו'. ולרבה דמוקי אליבא דרבי נחמיה ללזוך גופו ולזוך מקומו מותר ע"כ האי לזוך גופו כגון שזה התשמיש מיוחד לו דמניח לקמן צפיק חצית (דף קמז.) רבי נחמיה אומר אפילו תרווד ואפילו טלית אין יטלין אלא לזוך תשמיש וזוך מקומו נמי לרבה כזוך גופו ותשמישו דמי ולרבה זוך גופו הוא דשרי רבי נחמיה ודוק לתשמיש המיוחד לו וצין לרבה וצין לרבה דוקא דבר שמלאכתו להיתר אכל דבר שמלאכתו לאיסור אפילו לזוך גופו לא שרי רבי נחמיה דהאי זוך גופו לאו תשמיש המיוחד לו הוא אליבא דרבי נחמיה. דאמר דבר שמלאכתו להיתר לזוך מקומו לא: הני קערות. לאחר אכילה היכי מטלטלי להו לסלקן מלפנינו: ואם לאו אין מטלטלין אופה. צלמא לרבה כגון דל"ן כריך לגופו (ואלא למקומה) אלא לדיך דאמאי: וכן דילג. אוקימנא צמכת צילה וכן הדלת אין סומכין בצקתם. וציו"ט קיימי: והא דקטע ציו"ט מלאכה להיתר היא. דלהסקה חזי וקיימא וקאמר לטלטלה לזוך גופו למלאכה אחרת וכל שכן לזוך מקומו: ומשני הסם (ב) טעמא כיון דצמכת צמכת מלאכתה לאיסור היא בגג לייצן ורלה בשמים ממשמשים וצאין משילין לדרך חצובת הגג דלא טריחא מילתא דנופלין מחליהן. אלמא דלא גרינן. ופרכינן ומי לא גרינן והמתן אין צין כו': לא קשיא הא. דתנן משילין דשרי טריחא ציו"ט משום איבוד ממונן רבי יהושע היא שהסיר להעלות צתמה דהעמרה מן הצור: והא. דתנן אין צין כו' ר"א היא: דאפשר דהעמרה. דמחזי כמאן דעביד לזוך יו"ט אכל גבי משילין דליכא העמרה לדמיו להיתר לא: אין

ידו על כסף חזרו. דלא מטלטלי מקלות: גלוסטרע דתנן רבי יהושע אומר נגר שיש צלאשו גלוסטרע. שראשה עז ורחוי לרוך צו שום ונועלין צו דלת: שומטה מפחה זה וסולה חצברו. ואע"ג דלרין לגופו לתלותו חצברו ולנועלה צו שומטו ע"י גריעה אכל טלטול גמור לא ואע"פ שמלאכתו להיתר לא שרי ליה לזוך גופו: מדוכה הא דאמרן. לעיל [קכג:] אע"ג דשנייה רבא לעיל מחמה ללל ואביי שנייה לזוך מקומו שנייה דחיקי ניהו אלא קודם התרת כלים נשנו: קניס טעמא מאי. מסדרין אותם דמערבה: משום איעפוש. דלא סמכין איכא ומשום ההוא פורתא שהשנה מתעכבת בלא קניס מגילי שבת לשבת והסדרה משבת למו"ש לא מיעפשי: דר"א. מניח ידו על כסף חצירי: שאינה מעורבת. שהרבה שבת פתומים לה ולא ערבו דכלים שבתו צתמים אסור להוליאן לחצר ושבתו צתמר מותר לטלטלין צתמר שהחצר כולו רשות לעצמו הוא הכתים מיוחדים לכל איש צימו: פוך הפחה. שנטל הנגר משם: וקא מטלטל מנא דניס צתמר. הלכך שומטה אין לטלטול מן הדך היא אכל טלטול גמור לא: מדוכה רבי צתמים היא. דאמרן בעירובין (דף לה.) אפילו טלית ואפי' תרווד אין יטלין אלא לזוך תשמיש המיוחד: מתני' ה"ג דמתניין כל הכלים יטלין לזוך כו': גב' מאי לזוך ומאי שלא לזוך אמר רבא כו'. לזוך דהיינו תנא קמא היינו דבר שמלאכתו להיתר ומטלטלו לזוך גופו: שלא לזוך דבר שמלאכתו להיתר ומטלטלו להיתר ומטלטלו שלא לזוך לזוך גופו אכל כריך למקומו: ודבר שמלאכתו לאיסור לזוך גופו. הוא דאיסתראי אס כריך לו למלאכת היתר אכל שלא לזוך גופו ואע"ג דלרין למקומו לא. ורבה לטעמיה דאמר לעיל (דף קכג:) גבי קורנס של נפחים נמי מותר לזוך לזוך גופו: א"ל רבא כו' אלא אמר כו'. ולרבה דמוקי אליבא דרבי נחמיה ללזוך גופו ולזוך מקומו מותר ע"כ האי לזוך גופו כגון שזה התשמיש מיוחד לו דמניח לקמן צפיק חצית (דף קמז.) רבי נחמיה אומר אפילו תרווד ואפילו טלית אין יטלין אלא לזוך תשמיש וזוך מקומו נמי לרבה כזוך גופו ותשמישו דמי ולרבה זוך גופו הוא דשרי רבי נחמיה ודוק לתשמיש המיוחד לו וצין לרבה וצין לרבה דוקא דבר שמלאכתו להיתר אכל דבר שמלאכתו לאיסור אפילו לזוך גופו לא שרי רבי נחמיה דהאי זוך גופו לאו תשמיש המיוחד לו הוא אליבא דרבי נחמיה. דאמר דבר שמלאכתו להיתר לזוך מקומו לא: הני קערות. לאחר אכילה היכי מטלטלי להו לסלקן מלפנינו: ואם לאו אין מטלטלין אופה. צלמא לרבה כגון דל"ן כריך לגופו (ואלא למקומה) אלא לדיך דאמאי: וכן דילג. אוקימנא צמכת צילה וכן הדלת אין סומכין בצקתם. וציו"ט קיימי: והא דקטע ציו"ט מלאכה להיתר היא. דלהסקה חזי וקיימא וקאמר לטלטלה לזוך גופו למלאכה אחרת וכל שכן לזוך מקומו: ומשני הסם (ב) טעמא כיון דצמכת צמכת מלאכתה לאיסור היא בגג לייצן ורלה בשמים ממשמשים וצאין משילין לדרך חצובת הגג דלא טריחא מילתא דנופלין מחליהן. אלמא דלא גרינן. ופרכינן ומי לא גרינן והמתן אין צין כו': לא קשיא הא. דתנן משילין דשרי טריחא ציו"ט משום איבוד ממונן רבי יהושע היא שהסיר להעלות צתמה דהעמרה מן הצור: והא. דתנן אין צין כו' ר"א היא: דאפשר דהעמרה. דמחזי כמאן דעביד לזוך יו"ט אכל גבי משילין דליכא העמרה לדמיו להיתר לא: אין

(א) כלים פ"א מ"ד וס"ג וס"ד וס"ה
להך תיבת נגר שיש צלאשו
(ב) געיל לו. ור"י. א. ג. ג. ג. ג.
היי"ק והל"ש פ"ב
(ד) געיל קב. קכג.
(ה) גש: ור"ה: א. א. א. א. א. א.
ג. א. א. א. א. א. א. א. א. א. א.
קל: געיל מה. לו: מגילה י:
(מסופתא דמגילה פ"א)
(ט) געיל לו. ומסופתא ב"ה
פ"ג. א. א. א. א. א. א. א. א. א. א.
(ס) געיל קב. א. א. א. א. א. א. א. א. א. א.
(ז) דף ג. א.

הגהות הב"ח

(א) גב' התם היינו טעמא
כיון דצמכת: (ב) ר"ש ד"ה
ומשני התם היינו טעמא:

גלוין הש"ס

גב' ובי גרינן אתתנן
משילין: ע"ל דף כג ע"כ
מסופת ד"ה גוריה:

רבינו חננאל

ועל כסף חצירי וזולתו
הפסח בו והתפשיטו. וכן
גלוסטרע, היא משנה
בכלים פרק י"א שאמר
ר' יהושע לטליתא בשבת.
תוספתא בכלים בתחילת
בבא מציעא קלוסטרע
ר' תרפון טעמא וחסמים
מטהרין. ברוריה אמר
שומטה מפחה זו ותולה
בחצירי שבת, כשנאמר
דברים לפני ר' יהושע אמר
יפה אמר ברוריה. והוא
בענין הזה בעירובין בסופו.
מדוכה זו שאמרנו למעלה
אילו כולן כלים הן וקודם
התרת כלים נשנו אסור
לטלטל בשבת, לאכל אחר
התרת כלים מתחילין הן.
וחלק רבא על רבי אבהו
ואמר דלמא אחר התרת
כלים נישנו ואסורין הן.
לעולם, ודבריו נכונים.
[מתני' כל הכלים הניטלין
לזוך, יטלין לזוך רבא
לזוך כו'. פירש רש"י
(רבה) משנה זו, לזוך
דבר שמלאכתו להיתר,
כגון קערות וכוסות וכדומה
להן שמתו' לפתחיה
לטלטלן לאכול ולשתות
בהן. הללו מתורקן לטלטלין
בין לזוך גופו לאכול בהן
בין לזוך מקומו לפנותן
כדי לישב במקומו. דבר
שמלאכתו לאיסור, כגון
קורנס של נפחים וכדומה
לו, לזוך גופו לאכול בהן
(מתו' [כגון] לפצוע בו
אגודין מתו', אבל לזוך
מקומו אסור. ורבי נחמיה
אמר אפילו דבר שמלאכתו
להיתר, כגון קערות וכדומה
להן, לזוך גופו לאכול
בהן מתו', אבל אחר
שיאכל בהן אסור לטלטלין
[לזוך] ועל זה
הקשה ליה אביי, נחמיה
למר אליבא דר' נחמיה
הני קערות, כלומר שאינו
מטלטלין אלא לזוך אכילה
בהן, אחר שיאכל אדם,
היאך מטלטלין ומסלקן
מן ב"א: מבל' השולחן.
והשיבו לו כבר נתקשה זה
לרב ספרא חבון, ופירק
מידי דהוא אגרי של רבי
שמתו' לטלטל לדברי הכל,
דהניא בתוספתא גרי' של
רבי ושל מימי גרילים נוטלין
ושופקין וכו'. ובזמן שאמר
רבה דברים הללו השיבו
(רבה) [רבא] לזוך מקומו
שלא לזוך קרית ליה. אלא
למימר דאפילו דבר שמלאכתו
להיתר לזוך גופו ולזוך מקומו אין,
כחמה לצל לא. מחמה ליה
אם יבא שום, אבל אין בה שום
לזוך לזוך מקומו אסור לטלטלו.
ופירק ליה הכא במאי עסקין
בשצורין לטלטלו. ופירק ליה
חזי וקיימא וקאמר לטלטלה לזוך
גופו למלאכה אחרת וכל שכן לזוך
מקומו: ומשני הסם (ב) טעמא
כיון דצמכת צמכת מלאכתה
לאיסור היא בגג לייצן ורלה
בשמים ממשמשים וצאין
משילין לדרך חצובת הגג דלא
טריחא מילתא דנופלין מחליהן.
אלמא דלא גרינן. ופרכינן ומי
לא גרינן והמתן אין צין כו':
לא קשיא הא. דתנן משילין דשרי
טריחא ציו"ט משום איבוד ממונן
רבי יהושע היא שהסיר להעלות
צתמה דהעמרה מן הצור: והא.
דתנן אין צין כו' ר"א היא: דאפשר
דהעמרה. דמחזי כמאן דעביד לזוך
יו"ט אכל גבי משילין דליכא
העמרה לדמיו להיתר לא: אין

מוסף רש"י

אין סומכין את הקדרה
בבקעת. קסני לא נמו
עליה אלא להסקה לפיכך
מוקפין הן אלא כל משמשי
(בבב"ב דף קכג:) משילין פירות
דרך ארובה. מי שיש לו
סמין וטערין שצויין על
גגו להשיבם ורזה גשמים
ממשמשין ופלו, המיו לו
לפנותו והלשך דרך ארובה
שננו וכן נפולין לאין
לנפח טריחא יצירה, ודוקא
לארובה דלא ארובה מלמעלה
למטה היא מתקת הגג
אכל חנון כיון גג שמוקף
ועליו ופלו כסמל וזכר
להבטיח עד החלון ולהסליט
לא צמתיין (בבב"ב דף קכג:) אין
בין יו"ט לשבת. ליהו
מתו' למחמה ציו"ט מה
שסורין צמכת, אכל לענין
עושין זה חרבה, שזה
מקומו וצמכת זה גבלו
הרמב"ם (מגילה יז.) אותו
ראת בנו שנפלו לבור.
יו"ט, וכן עשית לרובים
למחמה ציו"ט חמ' ועי'
ק"ו: ובבב"ב ב"ב דף קכג:) ואינו
שוחטו. שמה לו עלילה
שמה חצור שכן ממונן ועי'
(ק"ו): דאפשר בהערמה.
דלא מוחמא מילתא דלנלמא
ממונן מביין דהר"ה אומר
הראשון שהעלה כמות הוא
השני יפה הימנו (בבב"ב דף קכג:)
אבל היכא דלא אפשר
בהערמה. דלכל יודעין שלא
יעשה ואינו עושה אלא להלל,
ומללין צמכין יו"ט (ס"ח).

מוסף תוספות

א. י"ט לשבת, כו'
אליבא. מוס' הר"ש.
ב. דר' אליעזר גופיה לית
ליה היתא משנה. מוס'
הר"ש. ג. דר' יהודה שרי
אפי' מכשירי אוכל נפש
דר"ש היכא דאי אפשר
לעשות מעייט. מוס'
הר"ש. ד. בהדיא דארתו
הוא בנו. מוס' הר"ש.

גופו למלאכה אחרת וכל שכן לזוך מקומו: ומשני הסם (ב) טעמא כיון דצמכת צמכת מלאכתה לאיסור היא בגג לייצן ורלה בשמים ממשמשים וצאין משילין לדרך חצובת הגג דלא טריחא מילתא דנופלין מחליהן. אלמא דלא גרינן. ופרכינן ומי לא גרינן והמתן אין צין כו': לא קשיא הא. דתנן משילין דשרי טריחא ציו"ט משום איבוד ממונן רבי יהושע היא שהסיר להעלות צתמה דהעמרה מן הצור: והא. דתנן אין צין כו' ר"א היא: דאפשר דהעמרה. דמחזי כמאן דעביד לזוך יו"ט אכל גבי משילין דליכא העמרה לדמיו להיתר לא: אין

גופו למלאכה אחרת וכל שכן לזוך מקומו: ומשני הסם (ב) טעמא כיון דצמכת צמכת מלאכתה לאיסור היא בגג לייצן ורלה בשמים ממשמשים וצאין משילין לדרך חצובת הגג דלא טריחא מילתא דנופלין מחליהן. אלמא דלא גרינן. ופרכינן ומי לא גרינן והמתן אין צין כו': לא קשיא הא. דתנן משילין דשרי טריחא ציו"ט משום איבוד ממונן רבי יהושע היא שהסיר להעלות צתמה דהעמרה מן הצור: והא. דתנן אין צין כו' ר"א היא: דאפשר דהעמרה. דמחזי כמאן דעביד לזוך יו"ט אכל גבי משילין דליכא העמרה לדמיו להיתר לא: אין

גופו למלאכה אחרת וכל שכן לזוך מקומו: ומשני הסם (ב) טעמא כיון דצמכת צמכת מלאכתה לאיסור היא בגג לייצן ורלה בשמים ממשמשים וצאין משילין לדרך חצובת הגג דלא טריחא מילתא דנופלין מחליהן. אלמא דלא גרינן. ופרכינן ומי לא גרינן והמתן אין צין כו': לא קשיא הא. דתנן משילין דשרי טריחא ציו"ט משום איבוד ממונן רבי יהושע היא שהסיר להעלות צתמה דהעמרה מן הצור: והא. דתנן אין צין כו' ר"א היא: דאפשר דהעמרה. דמחזי כמאן דעביד לזוך יו"ט אכל גבי משילין דליכא העמרה לדמיו להיתר לא: אין

גופו למלאכה אחרת וכל שכן לזוך מקומו: ומשני הסם (ב) טעמא כיון דצמכת צמכת מלאכתה לאיסור היא בגג לייצן ורלה בשמים ממשמשים וצאין משילין לדרך חצובת הגג דלא טריחא מילתא דנופלין מחליהן. אלמא דלא גרינן. ופרכינן ומי לא גרינן והמתן אין צין כו': לא קשיא הא. דתנן משילין דשרי טריחא ציו"ט משום איבוד ממונן רבי יהושע היא שהסיר להעלות צתמה דהעמרה מן הצור: והא. דתנן אין צין כו' ר"א היא: דאפשר דהעמרה. דמחזי כמאן דעביד לזוך יו"ט אכל גבי משילין דליכא העמרה לדמיו להיתר לא: אין